

Το **Σπίτι της Κύπρου**
και οι **Εκδόσεις Μελάνι**
σας προσκαλούν
τη **Δευτέρα 28 Σεπτεμβρίου 2015**

και ώρα **20:00**

στην παρουσίαση του ποιητικού βιβλίου
της **Gaia Zaccagni**

Εν πλω πάντα κλειστή

Για το βιβλίο θα μιλήσει
ο ποιητής **Μιχάλης Γκανάς**

Θα ακολουθήσει performance

Gaia Zaccagni, ανάγνωση ποιημάτων
Βασιλική Αναστασίου, τραγούδι/ηχητική συνοδεία

Επιμέλεια εκδήλωσης: Σοφία Γαρπόζη

Η **Gaia Zaccagni** (Μιλάνο 1972) ασχολείται με τη βυζαντινή, τη νεοελληνική και την ιταλική φιλολογία. Δίδαξε Νεοελληνική Γλώσσα και Λογοτεχνία σε Πανεπιστήμια της Ιταλίας (Ρώμη, Βενετία, Μπάρι, Τεργέστη) και στο Πανεπιστήμιο Κύπρου στη Λευκωσία, όπου ζει μόνιμα εδώ και πέντε χρόνια. Επιμελήθηκε την κριτική έκδοση αιογραφικών κειμένων της Κάτω Ιταλίας (Ρώμη 1997) και μέρους του ομιλητικού έργου του Φιλαγάθου Κεραμέως (1999 - 2010). Έχει εκδοθεί μια συλλογή δοκιμίων της *Luoghi, parole e ritmi dalla Grecia moderna* (Edizioni Nuova Cultura 2007), και έχουν δημοσιευτεί πολλά άρθρα της σε επιστημονικά περιοδικά. Ασχολείται επίσης με τη λογοτεχνική και τη θεατρική μετάφραση καθώς και με τη θεωρητική και πρακτική μελέτη της παραδοσιακής μουσικής, με κύριο ενδιαφέρον τον κόσμο του Ρεμπέτικου. Γράφει ποιήματα στα ιταλικά και στα ελληνικά. Ποιήματά της έχουν δημοσιευτεί στα λογοτεχνικά περιοδικά *Storie* (τεύχος 21-1996) και *Υλανδρον*, 2003, ενώ έχουν εκδοθεί δύο ποιητικές συλλογές της: *Gaia Zaccagni. Una poesia* (Pulcino Elefante, Osnago 1997) και *Ανεμοσκορπίσματα-Sparse nel vento* (Nuova Cultura, 2007).

απόπλευση

Νησιά σαν λεκέδες από καφέ. Ή σαν περίεργα έντομα με μπλε φόντο. Ολόκληρο το αρχιπέλαγος του Αιγαίου, οι Κυκλάδες, τα Δωδεκάνησα. Και η Τουρκία, σιλιπνή. Πετώ μακριά. Προς το νησί της Αφροδίτης. Αισθάνομαι μετέωρη πάνω στο κενό. Θαμπωμένη απ' την ομορφιά. Μετέωρη προς μια καινούρια αποκάλυψη. Σαν το τρελό πέταγμα του Οδυσσέα. Παρατηρώ από ψηλά τη ζωή και μου φαίνεται τόσο απέραντη και μικρή συγχρόνως.

Ίσως τελικά έμαθα να βλέπω το θαύμα. Το Αιγαίο, γυμνό, αναμένει την Κύπρο. Απόλυτο γαλάζιο. Ουρανός και θάλασσα.

Τέτοιο ταξίδι μοιάζει με μυστικιστική εμπειρία. Βλέπω μονάχα την «άρση της ψυχής» και την «αποθέωση του σώματος». Ίσως τυχαίνει να είμαι υπερβολικά παθιασμένη για την επιστήμη της φιλολογίας. Όχι όμως για την ποίηση.